

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΔΙΟΝΩΝ

Η ΤΙΜΩΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΙΣΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ

Στην εποχή μας και άλλοτε. Τι τιμωρίες επέβαλαν οι Ρωμαϊκοί νόμοι. Πώς όργιαζαν οι εκβιαστές. Η συζυγική απιστία πράξις... τιμητική! Φρικώδεις τιμωρίες των άπιστων. Στην αρχαία Αίγυπτο και τας Ινδίας. Όπου η άπιστος βάνεται ζωντανές. Η σύζυγοι και η αδελφές των Άράβων. Στους άνθρωποφάγους. Στην Ελλάδα επί Τουρκοκρατίας. Φρικώδη μαρτύρια και εξευτελισμοί, κτλ. κτλ.

Η τιμωρίες που επιβάλλουν σήμερα τα δικαστήρια των πολιτικών Κρατών στις περιπτώσεις συζυγικής απιστίας, είναι διαφόρες. Όταν στην εποχή μας ένας σύζυγος ή μία σύζυγος προδίδεται, έχει, απόλυτητα, το δικαίωμα να πάρη διαζύγιο και να ησυχάση. Αυτό όμως δεν συνέβαινε πάντοτε. Άλλοτε η συζυγική απιστία, τιμωρείτο κατά διαφόρους τρόπους, πολλοί των οποίων ήταν πραγματικά τρομεροί.

Στην αρχαία Ρώμη, π. χ., ο πατέρας ή ο σύζυγος είχαν από το νόμο το δικαίωμα να σκοτώσουν την άπιστο σύζυγο και τον συνενοχό της. Δεν ήταν βέβαια υποχρεωμένοι να καταρύωσαν στην τρομερή αυτή τιμωρία, πάντως όμως, αν σε διάστημα έξιητα ημερών δεν επιμωρούσαν μόνον τους τούς προδότες της συζυγικής τιμής, έπρεπε να καταγγείλουν την πράξι τους ενώπιον του δικαστηρίου.

Ο Ρωμαϊκός νόμος είχε σχετισμός και την έξιη πρωτοτυπία: "Ώριζε δηλαδή ότι, αν μετά την παρέλευσι του χρονικού αυτού διαστήματος, ο σύζυγος ή ο πατέρας δεν είχαν ευαγγελισθή για να καταγγείλουν τους ενόχους, την καταγγελία αυτή έδικαιούτο να την κάμη... ο πατέρας τιμωρό!... Και αυτό συνέβαινε γιατί η άπιστία έθεωρείτο από το Ρωμαϊκό νόμο ως έγκλημα κοινού δικαίου. Μπορείτε τώρα να φαντασθήτε τι έδαφος έκμεταλλεύσεως έδινε η διάταξις αυτή των νόμων στους διαφόρους εκβιαστές και ζηλοφθόνους... Ύληθεζε μάλιστα στη Ρώμη ολοκληρη τάξις τέτοιων υποκειμένων, που ζούσαν εκδιώσσοντας διάφορες οικογένειες πατριωτών, ή άλλες είχαν αποσωπήσει τέτοια συζυγικά σκάνδαλα.

Η τιμωρίες που επέβαλε στους άπιστους το έιδικό δικαστήριο της Ρώμης ήταν αστηροτάτες. Η γυναίκα τιμωρείτο με τις έξιης ποινές: Ισοδίοις εγκάθειριξις, απόλεια της μηξις προκόξ της και του τρίτου της περιουσίας της και απαγόρευσις νέου γάμου.

Και αυτά μόν συνέβαιναν στην αρχαία Ρώμη. Σε άλλες χώρες όμως δεν έπαυοντοσής ή ίδια αντίληψις για την άπιστία...

Έτσι στο Περού, στο Σιάμ, στην Καμπίτζη και στην Κογκίνα η άπιστία θεωρείται ως πράξις... έξαφρετικά τιμητική!...

Στην αρχαία Αίγυπτο πάλι, ο άπιστος σύζυγος τιμωρείτο με θάνατον, της δε άπιστου σύζυγου της... Έσθον τη μήτη και την άρνηαν έτσι σημαδεμένη για το έγκλημά της σε όλη της τη ζωή.

Οι αρχαίοι Ινδοί ήταν άόμοια πιο αστηροί στο ζήτημα αυτό: Τόν μόν άπιστο σύζυγο τόν τιμωρούσαν δένοντάς τον έπάνω σ' ένα πετυρωατωμένο κρεβάτι, τήν δε άπιστο σύζυγο τήν έφορχαν στα σκαλιά για να την καταξοχίσουν.

Οι Τάρταροι πάλι ήταν άόμοια πιο σκληροί. Στην παραμοκη ή ποινή άπιστίας που συνελάμβανεν εναντίον τών θυγατέρων τους ή τών συζύγων τους είχαν από τόν νόμο το δικαίωμα, χωρίς να προδοθών στην παραμοκη έξέτασι, να τις θάψουν ζωντανές!...

Οι αρχαίοι Γερμανοί δεν έθανάτωναν τις άπιστες γυναίκες. Αυτό όμως δεν σημαίνει και ότι ήταν λιγώτερο σκληροί από τους άλλους λαούς που αναφέρουμε παραπάνω. Οι άπιστημένοι σύζυγοι, στην αρχαία Γερμανία, έσθον τα μαλλιά της άπιστου, την έγδυναν και τήν

έδιωχναν από το σπίτι, κενηγόντας τήν ι' ένα μαστίγιο, με το οποίο τής έμελάνιζαν το σώμα!...

Οι Άραβες είναι πιο λογικοί στο ζήτημα της άπιστίας. Δεν θεωρούν ότι θίγονται και τόσο από αυτή, προκειμένου περί της γενναίας των, τήν όποιαν, στο κάτω-κάτω, μπορούν να διώξουν όποτε θέλουν. Προκειμένου όμως περί της αδελφής των, τήν σκοτώων στην παραμοκη ύποψία που θα συλλάβουν εναντίον της!...

Και τώρα, ως έλιθοιμε και στούς... άνθρωποφάγους. Μη νομίσετε ότι και αυτοί παίζουν με τα ζήτηματα της συζυγικής τιμής. Ο μαρκήσιος ντε Ναυαγιαξ, τολλάξιτον, ο όποιος ένεύσων ειδικώς στα ήθη και τα έθιμα των άγρίων λαών, μας βεβαίωσεν ότι οι άπιστημένοι σύζυγοι των άγρίων χωρών που έπισκέφθη, άφου σκοτούσαν τας συζύγους τους, τις κόβουν κατόπι σε μικρά κομμάτια, τα όποια δίνουν διά της βίας και τα τρώει ο συνενοχός των...

Οι Μπατούξ της νήσου Σοματίρας έχουν ειδικούς νόμους για την άπιστία, ραμμένους έπάνω σε... φλοίδες δέντρων. Έκει η έκτέλεσις της τιμωρίας μιας άπιστου λαμβάνει μορφήν ολοκληρης τροτελεσιτίας. Την ήμερα της έκτελεσεως, ο ένοχος ή η ένοχος οδηγείται ενώπιον του πλήθους και, άφου δειθι σ' ένα δέντρο, καίονταν οι άρχοντες για να λάβουν τόν... μελέ των! Πρώτος προσέρχεται ο άπιστηθείς σύζυγος, ο όποιος έχει και το δικαίωμα να όσείη τόν μελέ της προτιμησεώς του. Ύστερα έρχεται η οσεία όλων των έπιστημών... Τελευταίος έρχεται ο άρχηγός της φυλής. Άφου λαύον ο καθένας διαλέξη το σωματίδιον που προτιμά, ή ένοχος τεμαχίζεται και τρώγεται επί τόπου. Στο... σωματίδιο αυτό δεν λαμβάνουν μέρος μόνον η γυναίκες, άγνωστον για τούτον λόγον...

Και στην Ελλάδα, επί Τουρκοκρατίας, η τιμωρία των άπιστων συζύγων ήταν αστηροτάτη. Πολλές φρεξές συζύγοι, ή όποιες δεν είχαν καν προσβάλλει την συζυγική τιμή, άλλ' είχαν διαπραξίς έλαφρά παραπτώματα, έμβολοθήσαν δημοσία!... Το θάμα αυτό ήταν τόσο τρομερό, ώστε είχε κινήσει την αγανάκτηση ξένων περιηγητών, οι όποιοι περνώντας από την Ελλάδα το είδαν. Έπίσης έδωκαν τας ένοχους ανάποδα έπάνω σε γαιδάρους και τις περιέφεραν στους δρόμους της πόλεως... 'Ακόμα τις έθθαν ζωντανές. "Αν το τελευταίο γινόταν και σήμερα, ολοκληρη ή γη θα ήταν... φουτεμένη από αμαρτωλά θίλα!...

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΚΑΙ Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ο Σαΐξηρη έπαντρεύθηκε σε ηλικία 18 ετών, ο Δάντης, ο Βούρκε και ο Βούλδερ σε ηλικία 24 ετών, ο Βάλτεξ Σκώτ, ο Μόζαρτ και ο Φραγκλίνος σε ηλικία 26 ετών, ο Ναπολέων Α', ο Βάσιγκτον και ο λόρδος Βύρων σε ηλικία 27 ετών, ο Ροσσίν σε ηλικία 30 ετών, ο Σίλλερ και ο Βέμπερ σε ηλικία 31 ετών, ο Χάλνι σε ηλικία 34 ετών, ο Άριστοφάνης σε ηλικία 36 ετών, ο Ταλμά σε ηλικία 39 ετών, ο Λοούθηρος σε ηλικία 42 ετών και ο Γκαίτε σε ηλικία 57 ετών.

